

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Parfenii Vasilii și avocatul acestuia, Mîrzîncu Aurelia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

*Parfenii Vasilii Xxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;*

*Guțanu Vasile Xxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.03.2017 – 30.06.2017;
2. instanța de apel: 25.08.2017 – 03.10.2017;
3. instanța de recurs: 24.01.2018 – 28.02.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2017, *Parfenii Vasilii* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Guțanu Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, și încasat din contul

lui Parfenii Vasilii și Guțanu Vasile în mod solidar în beneficiul lui Amarii Danu prejudiciul moral în mărime de 50000 lei și 5000 lei pentru asistența juridică.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 08.12.2016, în jurul orelor 20:30 min., până la 22:00 min., ora exactă nu a fost posibil de stabilit, Guțanu Vasile împreună cu Parfenii Vasilii în incinta vulcanizației auto, amplasată pe str. Miorița 22 mun. Chișinău, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale sub formă perversă, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptei, având un plan bine premeditat, l-au ademenit pe minorul Xxxxx Xxxxx a.n. xxxx, să intre în interiorul vulcanizației auto sus menționate, cunoscând cu certitudine că acesta nu a atins vârsta de 18 ani, pentru realizarea scopului propus, profitând de vârsta și imposibilitatea minorul Xxxxx Xxxxx de a se apăra, prin constrângere fizică și psihică, fiecare pe rând, contrar voinței minorului, au întreținut cu acesta raport sexual pe cale anală și bucală, provocându-i minorului Xxxxx Xxxxx dureri și suferințe fizice, care conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 09 februarie 2017, acestuia i-a fost cauzată echimoză la nivelul sfincterului anal, care a fost produs în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent semi-dur (posibil penisul în erecție), se califică ca vătămare neînsemnată, după care i-a permis minorului să plece la domiciliul său, ultimii rămânând în incinta vulcanizației până la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Parfenii Vasilii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2017 și trimiterea cauzei penale la o nouă rejudecare.

3.1. În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;
- în ședința de judecată de către procuror nu a fost prezentată nici o expertiză medico-legală ce confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Au fost puse la bază declarațiile mincinoase ale părții vătămate date în instanța de fond în trei variante diferite. De asemenea, mama lui Xxxxx Xxxxx a dat declarații false în ședința de judecată;

- la urmărirea penală a recunoscut clar că a filmat episodul cu victima Xxxxx Xxxxx pentru a le prezenta polițiștilor dovada că victima Xxxxx Xxxxx și-a bătut joc și l-a abuzat sexual pe un copil de 5 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Parfenii V., cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a

stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume: declarațiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx; declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Amarii Angela; prin probele material – procesul-verbal din 08.12.2016 despre sesizarea săvârșirii infracțiunii; informația „90”; procesul-verbal din 09.12.2016 de cercetare la fața locului; procesul-verbal din 26.12.2016 de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii; procesul-verbal din 20.02.2017 de recunoaștere a persoanei după fotografie; procesul-verbal din 09.12.2016 de ridicare a obiectului, procesele-verbale din 09.12.2016 și 26.02.2017 de examinare a obiectelor; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 09.02.2017; procesele-verbale de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale ce atestă lipsa cererilor și demersurilor la acea etapă și dovedesc că pe caz nu s-a făcut uz de prevederile art. 251 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, solicitarea apelantului privind achitarea inculpatului în lipsa unor probe este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Parfenii Vasilii în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului, și anume declarațiile părții vătămate și a martorului audiat.

Contrar argumentelor apelantului potrivit căreia, în ședința de judecată de către procuror nu a fost prezentată nici o expertiză medico-legală ce confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei este anexat raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 09.02.2017, potrivit căruia, în urma examinării medico-legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebărilor înaintate spre soluționare s-a concluzionat că echimoza la nivelul sfincterului anal, care a putut fi produs în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent semidur (posibil penis în erecția), posibil în timpul și circumstanțele indicate

în ordonanța procurorului și, se califică ca vătămare neînsemnată. La examinarea materialului biologic în frotiurile și tamponul cu conținutul bucal și anal, recoltat de la Amarii Dan, spermatozoizi nu au fost depistați (f.d. 45 Vol. I).

Argumentele invocate în apelul inculpatului precum că, la baza învinuirii au fost puse declarațiile mincinoase ale părții vătămate date în instanța de fond în trei variante diferite, de asemenea mama lui Xxxxx Xxxxx a dat declarații false în ședința de judecată, nu au fost reținute ca întemeiate și veridice de către instanța de apel, or, declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx oferite în instanța de fond, sunt consecvente și corespund cu cele oferite la urmărirea penală și în prima instanță, nefiind atestate temeuri ce ar impune respingerea acestora sau aprecierea lor critică. Starea părții vătămate minore după comiterea infracțiunii de către inculpați este confirmată și de către martorul Amarii Angela, care a indicat că, *„Danu a venit acasă fugind, acesta era roșu pe față și plângea. Atunci a început să îl întrebe ce s-a întâmplat, iar el i-a comunicat că și-au bătut joc de el”* (f.d. 23, voi. I, f.d. 95 - 96 vol. II). Însăși faptul că imediat după ce a scăpat din mâinile inculpaților, Xxxxx Xxxxx s-a adresat la organul de poliție, dovedește veridicitatea declarațiilor lui. Mai mult ca atât chiar și din imaginile video se constată abuzul săvârșit asupra lui Xxxxx Xxxxx, inclusiv și acele amenințări exprimate de inculpat.

În același context a fost reținută concluzia primei instanțe potrivit căreia, din așa-zisul interogatoriu înregistrat pe telefonul mobil a lui Parfenii Vasili se conturează latura subiectivă a infracțiunii comise de Guțanu și Parfenii și care se caracterizează în primul rând prin vinovăție sub formă de intenție directă. Pe lângă năzuința satisfacerii necesității sexuale, motivul infracțiunii în cauză se concretizează și prin răzbunare, deoarece după cum rezultă din dialogul inculpaților cu victima minoră, ultimul este suspectat că anterior ar fi avut careva relații sexuale cu un alt minor.

Vinovăția inculpatului Parfenii Vasili în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de faptul că, inculpatul Parfenii Vasili a săvârșit o infracțiune din intenție asupra unui minor care nu a atins vârsta de 14 ani, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, care se califică ca fiind gravă, prezintă pericol pentru societate, precum și, prezența circumstanței agravante, lipsa circumstanțelor atenuate, corect a concluzionat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de

noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane, este posibilă doar numindu-i o pedeapsă în limitele prevăzute de norma legală, care este privativă de libertate.

Instanța de apel a considerat, că instanța de fond întemeiat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și a dispus încasarea din contul lui Parfenii Vasilii și Guțanu Vasile în mod solidar în beneficiul lui Xxxxx Xxxxx prejudiciul moral în mărime de 50000 lei și 5000 lei pentru asistența juridică.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinaer de către:

5.1. Inculpatul Parfenii Vasilii, care solicită casarea deciziei instanței de apel și rejudecarea cauzei din motiv că procurorul nu a prezentat probe suficiente privind vinovăția sa, partea vătămată minoră împreună cu mama sa au făcut declarații mincinoase atât în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel, precum și pronunțarea deciziei motivate la data de 02.11.2017 a avut loc în lipsa sa.

5.2. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Parfenii Vasilii, prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile lui Parfenii V. să fie încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei minime și a prevederilor art. 90 Cod penal, iar acțiunea civilă să fie respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- atât sentința instanței de fond, cât și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar;

- atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel inculpatul a declarat că el a comis infracțiunea de unul singur din motiv de răzbunare, deoarece partea vătămată a violat un copil de 5 ani, iar organele de drept nu a luat măsuri cu acesta. Inculpatul Guțanu Vasilii de asemenea a declarat că nu a comis infracțiunea imputată menționând că nu era prezent când Parfenii V. a comis infracțiunea, iar când a venit partea vătămată plângea și Parfenii V. i-a povestit totul ce a făcut cu Xxxxx arătându-i înregistrarea telefonică și apoi i-a spus părții vătămate să plece acasă;

- instanțele de fond au examinat cauza unilateral punând la baza hotărârilor numai declarațiile părții vătămate minore, care de mai multe ori în cadrul cercetării cauzei penale și-a schimbat declarațiile, din care considerent urmează a fi apreciate critic;

- acțiunile lui Parfenii V. nu au fost încadrate corect, urmând a fi recalificate în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal.

6. La recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Mîrzîncu

Aurelia în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorilor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursurile ordinare, recurenții au invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În argumentarea temeiului pentru recurs menționat, autorii au indicat, că instanța de apel eronat, a apreciat probele acuzării și greșit a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Totodată, instanța de recurs din conținutul recursurilor declarate, constată că autorii consideră că nu au fost luate în considerați toate circumstanțele referitoare la personalitatea inculpatului Parfenii V., fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră, respectiv semnalând și temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, referitor la pretinsa eroare semnalată de recurent sub aspectul prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică situația când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal notează că, pentru o astfel de concluzie, trebuie să se țină cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de fond și apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică

greșită.

În cauza deferită judecării, inculpatul a fost învinuit și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, adică *acțiuni perverse săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoane, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, săvârșită de două persoane, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că este minor.*

Din argumentele expuse în recursurile declarate se reține, că autorii acestora își exprimă dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Parfenii V. în baza art. art. 172 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, menționând că nici în instanța de fond și nici în cea de apel nu au fost prezentate probe prin care să se dovedească săvârșirea faptei incriminate împreună cu Guțanu Vasile, astfel în cele din urmă a opinat că faptele inculpatului se încadrează în prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică *acțiuni perverse săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoane, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, săvârșită asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că este minor.*

Verificând temeinicia criticilor invocate de recurenți în sensul enunțat mai sus, Colegiul notează, că acestea sunt neîntemeiate, or *acțiunile perverse au fost săvârșite de două persoane*, fapt confirmat prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume: declarațiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx și a reprezentatului legal, Amarii Angela, procesul-verbal din 09.12.2016 de examinare a obiectului – CD-R cu înregistrarea video extrasă din telefonul mobil de model „Lenovo”, telefonul aparținând lui Parfenii Vasilii, și din care se aude cu claritate ca în incinta vulcanizației sunt prezente trei persoane, auzindu-se vocea unei a treia persoane care filma și intervenea în dialogul petrecu între Parfenii V. și minorul Xxxxx Xxxxx, sugerându-i ultimului să-și facă cruce numindu-l necenzurat.

Astfel, instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și dovedesc cu certitudine vinovăția ambilor inculpați în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal constată că, atât inculpatul Guțanu V., cât și Parfenii V., nu au înaintat obiecții privind învinuirea ce le-a fost adusă, atât la finisarea urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță.

Totodată, Colegiul penal reține că, inculpatul Parfenii V., personal sau prin intermediul apărătorului, urma să-și exprime acest dezacord prin modalitățile instituite prin lege – prin înaintarea plângerii în modul prevăzut de art. 298 Cod de procedură penală și, în cazul dezacordului cu rezultatul examinării plângerii, cu exercitarea dreptului prevăzut la art. 299¹ Cod de procedură penală, acțiuni care nu au fost exercitate în cauză.

Deasemenea, instanța de recurs, consideră neincident în speța dată temeiul pentru recurs semnalat de apărător și prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât pedeapsa stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită a fost individualizată

în corespundere cu art. 75 Cod penal și răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Parfenii Vasilii pentru fapta comisă este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea inechitabilă a unei pedepse prea severe, deoarece la stabilirea pedepsei instanța de apel, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate, sunt vădit neîntemeiate și se apreciază ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Parfenii Vasilii și avocatul acestuia, Mîrzîncu Aurelia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Parfenii Vasilii Xxxxx** și **Guțanu Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **28 martie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana